

THE SPLIT – YEARS OF PROSPERITY 7



The Arrival of Hadad (11:14-25)

<p>יא וַיֹּאמֶר יְהוָה לְשֹׁלֹמֹה, יַעַן אֲשֶׁר הִיָּתָה-זֹאת עִמָּךְ, וְלֹא שָׁמַרְתָּ בְרִיתִי וְחֻקֹּתַי, אֲשֶׁר צִוִּיתִי עֲלֶיךָ--קִרְעֵ אֶקְרַע אֶת-הַמְּמִלְכָה מֵעַלְיךָ, וְיָתִיתִיָּה לְעַבְדְּךָ.</p>	<p>11 Wherefore the LORD said unto Solomon: 'Forasmuch as this hath been in thy mind, and thou hast not kept My covenant and My statutes, which I have commanded thee, I will surely rend the kingdom from thee, and will give it to thy servant.</p>
<p>יב אַךְ-בְּיָמֶיךָ לֹא אַעֲשֶׂנָה, לְמַעַן דָּוִד אָבִיךָ: מִיַּד בְּנֶךָ, אֶקְרַעֶנָּה.</p>	<p>12 Notwithstanding in thy days I will not do it, for David thy father's sake; but I will rend it out of the hand of thy son.</p>
<p>יג רַק אֶת-כָּל-הַמְּמִלְכָה לֹא אֶקְרַע, שְׁבֵט אֶחָד אֶתֶּן לְבְנֶךָ: לְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי, וְלְמַעַן יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי. {ס}</p>	<p>13 Howbeit I will not rend away all the kingdom; but I will give one tribe to thy son; for David My servant's sake, and for Jerusalem's sake which I have chosen.' {S}</p>
<p>יד וַיִּקָּם יְהוָה שָׁטָן לְשֹׁלֹמֹה, אֶת הַדָּד הָאֲדָמִי: מִזְרַע הַמֶּלֶךְ הוּא, בְּאֲדָוִם.</p>	<p>14 And the LORD raised up an adversary unto Solomon, Hadad the Edomite; he was of the king's seed in Edom.</p>
<p>טו וַיְהִי, בְּהֵיוֹת דָּוִד אֶת-אֲדָוִם, בְּעֵלוֹת יוֹאָב שַׂר הַצָּבָא, לְקַבֵּר אֶת-הַחֲלָלִים; וַיֵּךְ כָּל-זָכָר, בְּאֲדָוִם.</p>	<p>15 For it came to pass, when David was in Edom, and Joab the captain of the host was gone up to bury the slain, and had smitten every male in Edom--</p>
<p>טז כִּי שֵׁשֶׁת חֳדָשִׁים יָשַׁב-שָׁם יוֹאָב, וְכָל-יִשְׂרָאֵל, עַד-הַכְּרִית כָּל-זָכָר, בְּאֲדָוִם.</p>	<p>16 for Joab and all Israel remained there six months, until he had cut off every male in Edom--</p>
<p>יז וַיִּבְרַח אֲדָד הוּא וְאֲנָשִׁים אֲדָמִיִּים מֵעַבְדֵי אָבִיו, אֶתוֹ-לָבוֹא מִצְרָיִם; וַהֲדָד, נָעַר קָטָן.</p>	<p>17 that Hadad fled, he and certain Edomites of his father's servants with him, to go into Egypt; Hadad being yet a little child.</p>
<p>יח וַיִּקְמוּ, מִמִּדְיָן, וַיָּבֹאוּ, פָּאֲרָן; וַיִּקְחוּ אַנְשִׁים עִמָּם מִפָּאֲרָן, וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִם אֶל-פְּרַעֲה מֶלֶךְ-מִצְרָיִם, וַיִּתֵּן-לוֹ בַּיִת וְלֶחֶם אָמֵר לוֹ, וְאָרֶץ נָתַן לוֹ.</p>	<p>18 And they arose out of Midian, and came to Paran; and they took men with them out of Paran, and they came to Egypt, unto Pharaoh king of Egypt, who gave him a house, and appointed him victuals, and gave him land.</p>
<p>יט וַיִּמְצָא הַדָּד חֵן בְּעֵינֵי פְרַעֲה, מְאֹד; וַיִּתֵּן-לוֹ אִשָּׁה אֶת-אָחוֹת אִשְׁתּוֹ, אָחוֹת תַּחֲפִנִּים הַגְּבִירָה.</p>	<p>19 And Hadad found great favour in the sight of Pharaoh, so that he gave him to wife the sister of his own wife, the sister of Tahpenes the queen.</p>
<p>כ וַתֵּלֶד לוֹ אָחוֹת תַּחֲפִנִּים, אֶת גִּנְבַת בְּנוֹ, וַתִּגְמְלֶהוּ תַּחֲפִנִּים, בְּתוֹךְ בַּיִת פְּרַעֲה; וַיְהִי גִנְבַת בַּיִת פְּרַעֲה, בְּתוֹךְ בְּנֵי פְרַעֲה.</p>	<p>20 And the sister of Tahpenes bore him Genubath his son, whom Tahpenes weaned in Pharaoh's house; and Genubath was in Pharaoh's house among the sons of Pharaoh.</p>
<p>כא וַהֲדָד שָׁמַע בְּמִצְרָיִם, כִּי-שָׁכַב דָּוִד עִם-אֲבֹתָיו, וְכִי-מָת, יוֹאָב שַׂר-הַצָּבָא; וַיֹּאמֶר הַדָּד אֶל-פְּרַעֲה, שְׁלַחֲנִי וְאֵלֶיךָ אֶל-אֶרֶץ צִי.</p>	<p>21 And when Hadad heard in Egypt that David slept with his fathers, and that Joab the captain of the host was dead, Hadad said to Pharaoh: 'Let me depart, that I may go to mine own country.'</p>
<p>כב וַיֹּאמֶר לוֹ פְּרַעֲה, כִּי מָה-אֶתָּה חָסֵר עִמִּי, וְהֵנָּה מִבְּקֶשְׁךָ, לָלֶכֶת אֶל-אֶרֶץ צִי; וַיֹּאמֶר לוֹ, כִּי שְׁלַח תִּשְׁלַחֲנִי.</p>	<p>22 Then Pharaoh said unto him: 'But what hast thou lacked with me, that, behold, thou seekest to go to thine own country?' And he answered: 'Nothing; howbeit let me depart in any wise.'</p>
<p>כג כַּג וַיִּקָּם אֱלֹהִים לוֹ שָׁטָן, אֶת-רֵזוֹן בֶּן-אֵלִיָּדָע: אֲשֶׁר בָּרַח, מֵאֵת הַדָּד עֶזְרָן מֶלֶךְ-צוֹבָה--אֲדָנָיו.</p>	<p>23 And God raised up another adversary unto him, Rezon the son of Eliada, who had fled from his lord Hadadezer king of Zobah.</p>
<p>כד וַיִּקְבֹּץ עֲלָיו, אַנְשִׁים, וַיְהִי שַׂר-גָּדוֹד, בְּהַרְגַּ דָּוִד אֹתָם; וַיֵּלְכוּ דַמְשֶׁק וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ, וַיִּמְלְכוּ בְּדַמְשֶׁק.</p>	<p>24 And he gathered men unto him, and became captain over a troop, when David slew them [of Zobah]; and they went to Damascus, and dwelt therein, and reigned in Damascus.</p>
<p>כה כה וַיְהִי שָׁטָן לְיִשְׂרָאֵל כָּל-יְמֵי שְׁלֹמֹה, וְאֶת-הַרְעָה אֲשֶׁר הָדָד; וַיִּקְצֹץ, בְּיִשְׂרָאֵל, וַיִּמְלֹךְ, עַל-אַרְם. {פ}</p>	<p>25 And he was an adversary to Israel all the days of Solomon, beside the mischief that Hadad did; and he abhorred Israel, and reigned over Aram. {P}</p>

How does this work in the divine plan?

1. Kad Hakemach, Hashgacha 1:5

הגאון רב סעדיה פירש כי השטן היה אדם ממש והיה מקטרג את איוב מתוך שנאה וקנאה שהיתה לו על הצלחתו ועל פרי גודל מעשיו הטובים, וכן בני האלהים היו אנשים ממש מבני דורו שהיו אויבים לו ומקנאים בו, והיה מנהג האנשים האלה להתקבץ בימים מיוחדים בשנה בבית הועד בעבודת השי"ת והיו עושים סעודה גדולה ביום הקיבוץ. ופירוש בני האלהים גדולי השם כלשון (שמות ד') בני בכורי ישראל (דברים יד) בנים אתם לה' אלהיכם. ומה שהזכיר השטן בפרט מאחר שהיה מכללם וכמותם לפי שהאיש ההוא גדול היה מכולן וכולן היו נמשכים אחרי עצתו כדמיון קרח, ופירוש להתיצב ויתיצבו על ה' כלשון (שמות כא) וכי יזיד איש על רעהו להרגו וגו' שפירושו הרגו בכוונה, שהתיצבו על ה' בעבודת השם יתעלה כמנהגם ביום הכנופיא. ופירוש הכתוב ויהי היום שבאו בני האלהים אותם האנשים גדולי השם ונתקבצו ביום הקיבוץ והתיצבו בעבודת השם ועשו סעודה כמו שהיו רגילים, ויבא גם הגדול שבכולם בתוכם הוא שקראו שטן לפי שהוא המקטרג הגדול שבכולם והמקנא לאיוב יותר. ובתוך אותו הקיבוץ ואותו המעמד ויאמר ה' אל השטן מאין תבוא, כלומר בא דבור השם לאותו האיש המקטרג הגדול כדי שישמעו השאר ושידעו כי איוב היה צדיק גמור שיתפרסם זכותיו בעמים ושיודע צדקו ביניהם, ועל כן בא אליו הדבור על פני כל המעמד לא בינו לבין עצמו לפי שלא היה נודע. ואע"פ שהאיש המקטרג בעל הקנאה והשנאה והכעס לא היה ראוי לדבור השם יתעלה בא אליו לכבוד איוב ולהודיע מעלתו וזכות כוונתו ושלימות אמונתו, כי היה שלם בעשרו שלם בעניו שלם בבריאותו שלם בחליו, ככבוד הדיבור לאבימלך לכבוד אברהם או ללבן לכבוד יעקב או לבלעם לכבוד ישראל, ושאלת השם יתעלה לאיש המשטין הזה מאין תבוא כשאלת השי"ת לקין (בראשית ד') אי הבל אחיך, או לאדם איכה, או לבלעם (במדבר כב) מי האנשים האלה עמך ורבים ככה, ופירוש משוט בארץ משוט בארץ הזאת. והנה העדה הרעה הזאת שנאוהו שנאה גדולה וקנאו אותו על הצלחתו והשי"ת השליט עליו האיש שקראו שטן ונמסר בידו להביאו לידי נסיון בממונו ובגופו ולא להמיתו. והראיה כי השטן הזה הוא אדם מלשון הכתוב (מ"א יא) ויקם ה' שטן לשלמה את הדד האדומי

2. Abarbanel 11:25

ואין פירושו כל ימי חייו של שלמה, כי אם כל ימי שלמה הנשארים מעת זקנתו שנשיו עבדו ע"ז עד יום מותו. וספר הכתוב שזה רזון לבדו אולי לא היה יכול להשטין את ישראל כי אם בעבור הרעה אשר היה עושה הדד האדומי הנזכר למעלה, שהוא היה סבה פועלת בכל המלחמה, וזהו אמרו ואת הרעה אשר הדד ויקץ בישראל, כלומר שהתחברה רעת הדד שהיה עושה בישראל עם רעת רזון, באופן שכל אחד מהם היה קץ בישראל

The Rise of Yerovam (11:26-28)

כּו וַיִּרְבֶּעַם בֶּן-נֶבֶט אֶפְרַתִּי מִן-הַצְּרֵדָה, וְשֵׁם אִמּוֹ צְרוּעָה אִשָּׁה אֶלְמָנָה, עֲבָדָה לְשִׁלְמֹה; וַיָּרֶם יָד, בְּמִלְכָּהּ.	26 And Jeroboam the son of Nebat, an Ephraimite of Zeredah, a servant of Solomon, whose mother's name was Zeruah, a widow, he also lifted up his hand against the king.
כּו וְזֶה הַדָּבָר, אֲשֶׁר-הָרִים יָד בְּמִלְכָּהּ: שְׁלֹמֹה, בָּנָה אֶת-הַמִּלּוֹא--סָגַר, אֶת-פְּרֵץ עִיר דָּוִד אָבִיו.	27 And this was the cause that he lifted up his hand against the king: Solomon built Millo, and repaired the breach of the city of David his father.
כח וְהָאִישׁ יִרְבֶּעַם, גִּבּוֹר חַיִּל; וַיֵּרָא שְׁלֹמֹה אֶת-הַנְּעָר, כִּי-עָשָׂה מְלָאכָה הַזֹּאת, וַיִּפְקֵד אֹתוֹ, לְכָל-סָבֵל בֵּית יוֹסֵף. {ס}	28 And the man Jeroboam was a mighty man of valour; and Solomon saw the young man that he was industrious, and he gave him charge over all the labour of the house of Joseph. {S}

What was it that he was upset about?

3. Abarbanel 11:27

והיה הרמת היד כשאמר נגד שלמה שבנה את המלוא סגר את פרץ עיר דוד, רצה לומר שמרד במלך בגנותו אותו בפרסום בפני כל העם, כאלו אמר ראו מה עשה שלמה שהוא

בנה את המלוא אשר לא רצה לבנות דוד אביו למען יהיה בו תועלת להאסף שם ישראל בעלותם לרגל, והוא בנה אותו לבת פרעה שהיה שם ביתה כמו שנזכר, **ועוד עשה דבר אחר יותר מגונה** והוא שסגר את פרץ עיר דוד אביו, רוצה לומר שהיה שם בבית דוד חומה פרוצה ופתח פתוח כדי שיוכלו ישראל לבוא אל המלך כשירצו לפניו דברי ריבותיהם, והוא סגר אותו כדי שלא ישמע אדם. **ואחרים פירשו** שהיה שם מקום פרוץ שיוכל המלך לברוח בו אם ירצה כשימרדו בו, וששלמה לגובה לבו לא ירא שימרדו בו ישראל, והפירוש הזה רחוק הוא אצלי. **וחז"ל (סנהדרין פי"א ק"א ע"ב) אמרו** שאמר ירבעם, דוד אביך פרץ פרצות בחומה כדי שיעלו ישראל לרגל, ואתה גדרת אותם כדי לעשות אנגריא לבת פרעה.

Why would he make this appointment after things are negative?

4. Metzudos 11:28

ויפקד אותו. מאז עד לא הרים בו יד, מינהו על סבל בית יוסף, רוצה לומר: לגבות מהם המס:

5. Sun Tzu

"Keep your friends close, and your enemies closer."

Achiya's Prophecy (11:29-40)

כט וַיְהִי בַעַת הַהִיא, וַיֵּרְבַּעַם נָצָא מִירוּשָׁלַם; וַיִּמְצָא אֹתוֹ אַחִיָּה הַשִּׁילֹנִי הַנְּבִיא בְּדֶרֶךְ, וְהוּא מִתְכַּסֶּה בְּשֵׁלֶמָה חֲדָשָׁה, וַיִּשְׁנִיחֵם לְבָדָם, בְּשָׂדֶה.	29 And it came to pass at that time, when Jeroboam went out of Jerusalem, that the prophet Ahijah the Shilonite found him in the way; now Ahijah had clad himself with a new garment; and they two were alone in the field.
ל וַיִּתְפֹּשׂ אַחִיָּה, בְּשֵׁלֶמָה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר עָלָיו; וַיִּקְרַעְהָ-- שְׁנַיִם עָשָׂר, קָרְעִים.	30 And Ahijah laid hold of the new garment that was on him, and rent it in twelve pieces.
לא וַיֹּאמֶר, לְיִרְבְּעָם, קוּח־לָךְ, עֲשֵׂרָה קָרְעִים: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הִנְנִי קֹרֵעַ אֶת-הַמַּמְלָכָה מִיַּד שְׁלֹמֹה, וְנֹתַתִּי לָךְ, אֶת עֲשָׂרָה הַשְּׁבָטִים.	31 And he said to Jeroboam: 'Take thee ten pieces; for thus saith the LORD, the God of Israel: Behold, I will rend the kingdom out of the hand of Solomon, and will give ten tribes to thee--
לב וְהַשְּׁבֵט הָאֶחָד, יִהְיֶה-לוֹ--לְמַעַן עֲבָדִי דָוִד, וְלְמַעַן יְרוּשָׁלַם, הָעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי בָּהּ, מִכָּל שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל.	32 but he shall have one tribe, for My servant David's sake, and for Jerusalem's sake, the city which I have chosen out of all the tribes of Israel--
לג יַעַן אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי, וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְעֲשֹׁתֶרֶת אֱלֹהֵי צִדְוֹן, לְכִמּוֹשׁ אֱלֹהֵי מוֹאָב, וְלְמִלְכָם אֱלֹהֵי בְנֵי-עַמּוֹן; וְלֹא-הֵלְכוּ בְּדַרְכֵי, לַעֲשׂוֹת הַיְשֵׁר בְּעֵינֵי וְחֻקֹּתַי וּמִשְׁפָּטַי--כְּדָוִד אֲבִיו.	33 because that they have forsaken Me, and have worshipped Ashtoreth the goddess of the Zidonians, Chemosh the god of Moab, and Milcom the god of the children of Ammon; and they have not walked in My ways, to do that which is right in Mine eyes, and to keep My statutes and Mine ordinances, as did David his father.
לד וְלֹא-אֶקַּח אֶת-כָּל-הַמַּמְלָכָה, מִיָּדוֹ: כִּי נָשִׂיא אֲשַׁתְּנִי, כָּל יְמֵי חַיָּו, לְמַעַן דָּוִד עֲבָדִי אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי אֹתוֹ, אֲשֶׁר שָׁמַר מִצְוֹתַי וְחֻקֹּתַי.	34 Howbeit I will not take the whole kingdom out of his hand; but I will make him prince all the days of his life, for David My servant's sake, whom I chose, because he kept My commandments and My statutes;
לה וְלִקְחֹתִי הַמְּלוּכָה, מִיַּד בְּנוֹ; וְנֹתַתִּיהָ לָךְ, אֶת עֲשָׂרַת הַשְּׁבָטִים.	35 but I will take the kingdom out of his son's hand, and will give it unto thee, even ten tribes.
לו וְלִבְנוֹ, אֶתֶּן שְׁבֵט-אֶחָד--לְמַעַן הִיֹּת נֵיר לְדָוִד-עֲבָדִי כָּל-הַיָּמִים לְפָנַי, בִּירוּשָׁלַם, הָעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי לִי, לְשׁוֹם שְׁמִי שָׁם.	36 And unto his son will I give one tribe, that David My servant may have a lamp always before Me in Jerusalem, the city which I have chosen Me to put My name there.
לז וְאֶתְּךָ אֶקַּח--וּמְלֻכְתְּךָ, בְּכָל אֲשֶׁר-תִּתְאַוֶּה נַפְשְׁךָ; וְהָיִיתָ מֶלֶךְ, עַל-יִשְׂרָאֵל.	37 And I will take thee, and thou shalt reign over all that thy soul desireth, and shalt be king over Israel.
לח וְהָיָה, אִם-תִּשְׁמָע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר אֶצְוֶה, וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי וְעֲשִׂיתָ הַיְשֵׁר בְּעֵינֵי לְשׁוֹמֵר חֻקֹּתַי וּמִצְוֹתַי, כְּאֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד עֲבָדִי--וְהָיִיתִי עִמָּךְ, וּבְנִיתִי לָךְ בֵּית-נֶאֱמָן כְּאֲשֶׁר בְּנִיתִי לְדָוִד, וְנֹתַתִּי לָךְ, אֶת-יִשְׂרָאֵל.	38 And it shall be, if thou wilt hearken unto all that I command thee, and wilt walk in My ways, and do that which is right in Mine eyes, to keep My statutes and My commandments, as David My servant did, that I will be

	with thee, and will build thee a sure house, as I built for David, and will give Israel unto thee.
לט וְאֶעֱנֶה אֶת-זָרַע דָּוִד, לְמַעַן זֹאת--אֲדָ, לֹא כָל-הַיָּמִים. {ס}	39 And I will for this afflict the seed of David, but not for ever.' {S}
מ וַיִּבְקֹשׁ שְׁלֹמֹה, לְהַמִּית אֶת-יָרֵבֵעַם; וַיִּקָּם יָרֵבֵעַם, וַיִּבְרַח מִצְרַיִם אֶל-שִׁשְׁק מֶלֶךְ-מִצְרַיִם, וַיְהִי בְּמִצְרַיִם, עַד-מוֹת שְׁלֹמֹה. {ס}	40 Solomon sought therefore to kill Jeroboam; but Jeroboam arose, and fled into Egypt, unto Shishak king of Egypt, and was in Egypt until the death of Solomon. {S}

Who is Achiya HaShiloni?

6. TB Bava Basra 121b

תנו רבנן שבעה קפלו את כל העולם כולו מתושלח ראה אדם שם ראה מתושלח יעקב ראה את שם עמרם ראה את יעקב אחיה השילוני ראה את עמרם אליהו ראה את אחיה השילוני ועדיין קיים

§ After discussing the generation of those who died in the wilderness, the Gemara mentions a tradition that relates to that generation. **The Sages taught: Seven people spanned** in their lifetimes **the whole world in its entirety**, i.e., their lives have spanned all of human history. **Methuselah saw Adam** in his lifetime; **Shem saw Methuselah**; **Jacob saw Shem**; **Amram saw Jacob**; **Ahijah the Shilonite saw Amram**; **Elijah saw Ahijah the Shilonite**; and **Elijah is still alive**.

Why did he tear the garment?

7. Malbim 11:30

ויקרה חז"ל נחלקו בזה אם קרע שלמת אחיה או שלמת ירבעם, ומבואר אצלנו שדבר הנבואה שתבא עמה איזה פעולה היא מוכרחת להתקיים ולא תבוטל בשום אופן ובמה שקרע הבגד נחרץ הדבר מבלי השנות ואף אם ישוב שלמה בתשובה :

What does Achiya mean? Does Yeravam have a good role to play?

8. Malbim 11:37

ומלכת בכל אשר תאווה נפשך אמר לו תנאי אל המלוכה שטרם ימלוך על העם ימלוך על עצמו, אם ימלוך על כחות נפשו ותאוותיו שיכנעו תחת משמעת השכל אז הוא הראוי למלוך על העם, כמ"ש הכוזרי ז"ש

9. Chomas Anach 11:29

בשלמה חדשה. אמרו רז"ל פרק חלק מה שלמה חדשה אין בה שום דופי אף תורתו של ירבעם לא היה בה שום דופי ע"ש ורמז זה בשלמה כי מהתורה נעשה חלוקא דרבנן ובספר לקוטי תורה לגורי האר"י ז"ל כתב דהיה ניצוץ יוסף הצדיק ובשכר ותתפשהו בבגדו ועמד בניסיון זכה לשלמה חדשה וכן ארז"ל שהקב"ה תפסו בבגדו וכו' :

How did Shlomo know Yeravam is up to no-good?

10. Metzudos 11:40

להמית וכו'. בעבור שהרים בו יד, ומתחילה ראה להזכיר הסיבה אשר בעבורה נתגאה ירבעם להרים יד במלך:

Shlomo's Death (11:41-43)

מא וְיִתֵּר דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה, וְחֻמְתּוֹ--הַלּוֹא- הֵם כְּתוּבִים, עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה.	41 Now the rest of the acts of Solomon, and all that he did, and his wisdom, are they not written in the book of the acts of Solomon?
מִבַּיַּת יְרוּשָׁלַם עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל-- אַרְבָּעִים, שָׁנָה.	42 And the time that Solomon reigned in Jerusalem over all Israel was forty years.
מִגַּם וַיִּשְׁכַּב שְׁלֹמֹה, עִם-אֲבֹתָיו, וַיִּקָּבֵר, בְּעִיר דָּוִד אָבִיו ; וַיִּמְלֹךְ רְחֹבָעַם בְּנוֹ, תַּחְתָּיו. { ס }	43 And Solomon slept with his fathers, and was buried in the city of David his father; and Rehoboam his son reigned in his stead. { S }

What is the sefer being referred to here?

11. II Divrei Hayamim 9:29

וּשְׁאֵר דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה הָרִאשׁוֹנִים וְהָאֲחֵרִים הֵלֵא־הֵם כְּתוּבִים עַל-דְּבָרֵי נִתָּן הַנְּבִיא וְעַל-נְבוֹאֹת אַחִיָּה הַשִּׁילוֹנִי וּבְחִזְוֵת יַעֲדִי [יעדו] הַחֲזָה עַל-יִרְבָּעַם בֶּן-נֶבֶט:

The other events of Solomon's reign, early and late, are recorded in the chronicle of the prophet Nathan and in the prophecies of Ahijah the Shilonite and in the visions of Jedo the seer concerning Jeroboam son of Nebat.

Lessons Learned

12. Abarbanel 11:42

ואם הגבורה גם כן שוללה ממנו בזקנתו, כי עם היות בבחירתו אמיץ לבו בגבורים וכל מלכי האדמה היו נכנעים לפניו ונושאים אליו מנחה, הנה בזקנתו רבו עבדים מתפרצים לפניו, אם הדד האדומי שלא היה לו כי אם לחם לאכול בבית פרעה, ואם רזון בן אלידע היה עבד הדרעזר מלך צובא, ואם ירבעם שהיה עבד של שלמה. הנה אם כן מי שהיה מושל במלכים יבא לימים שעבדים היו נלחמים עמו והיו לו לשטן והיו נלחמים בישראל? ואיה מרכבות המלך וסוסיו ופרשיו, כי לא עצרו כח כנגד העבדים האלה? אם לא שצורם מכרם וה' הסגירם על אשר עזבוהו ונטו מאחריו. ואם העושר והכבוד שהיה לשלמה הנה בימי זקנתו כל אוהביו ספו תמו מן בלהות, וחירם ידמה שלא היה כבר שולח אניותיו עם אניות תרשיש שלמה, ולא היה בא אליו הזהב מאופיריה כפעם בפעם עד שנצטרך בימי זקנתו להטיל מס העם, אם לחסרונו ואם לצורך מלחמת האויבים, ושולח ירבעם לקבל הסבל והמס ההוא מבית יוסף, והיה זה סבה גדולה שגאה לבו ומרד במלך ונמלך אחרי כן בישראל. ובמקום שהיה שלמה נכבד מכל המלכים עליון למלכי ארץ, שממו עליו רבים איה עשרו איה גבורתו איה חכמתו? לפי שכאשר חנו בביתו כן נסעו ממנו השלמיות האלה, באו בדרך אלקי ובשפע עליון ולא בדרך טבע, כאשר נפרד מאלוהו ולא נמשך עליו חוט החסד שהיה יורד על ראשו תמיד סרו מהר אותם השלמיות כאשר סר השפע שהיה סבתם. הנה התבאר מזה שבנטותו מאחרי השם אבדו עשתונותיו ושוללו ממנו שלמיותו כלם, ולזה הענין בעצמו כוון הנביא ירמיה באמרו (ירמיה ט' כ"ב) אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו ואל יתהלל עשיר בעשרו, או אמר זה כלו על שלמה המלך שהיה לו החכמה והגבורה והעושר שזכר, ואמר שלא היה לו להתהלל ולא לחשוב שהוא שלו, כי אין ראוי להתהלל כי אם בדבקות האלקי שהוא הממשיך והמביא השלמיות האלה כלם, ושידע שהם כלם באים על דרך ההשגחה ועל דרך הרצון מאת הש"י ולכן יסורו מיד כאשר יטה האדם מדרך הישר, ולזה אמר כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי וגומר: